

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U NOVOM ZAGREBU
Novi Zagreb - Istok, Turinina 3

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Općinski sud u Novom Zagrebu, po sucu toga suda, Nives Grubišić Đogić, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Borisa Brdarića, OIB:99684511527, Samobor, Zaprešićka odvojak 8, zastupanog po punomoćnici Dijani Kolman Vrane, odvjetnici u Samoboru, protiv I. tuženika Alena Mađerića Laušina, OIB:41320134848, II. tuženice Gordane Mađerić, OIB:17557446505 i III. tuženika Aurelija Despotovića, OIB:73751673988, svi na adresi Samobor, Ulica Gornji kraj 84, svi zastupani po punomoćniku Borisu Rukavini, odvjetniku u Samoboru, radi smetanja posjeda, nakon glavne i javne rasprave zaključene 11. svibnja 2026. u prisutnosti tužitelja, II. i III. tuženika, punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženika, 29. svibnja 2026.,

r i j e š i o j e

I.) Odbacuje se tužba od 19. srpnja 2024. u dijelu u kojem tužitelj traži da se utvrdi da su tuženici smetali posjed nekretnine postavljanjem poštanskog sandučića na betonski dio ograde te uspostavom prijašnjeg stanja kako je bilo prije učinjenog smetanja uklanjanjem poštanskog sandučića s betonskog dijela ograde te zabranom takvog ili sličnog čina smetanja ubuduće.

II.) Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

"1. Utvrđuje se da su tuženici smetali tužitelja u posljednjem mirnom posjedu nekretnine kčbr. 1167/1, kuća u Samoboru, Gornji kraj površine 597 m², upisane u zk. ul. 5215 k.o. Samobor na način da su mimo volje tužitelja na ogradu izgrađenu na kčbr. 1167/1, kuća u Samoboru, Gornji kraj površine 597 m², upisane u zk. ul. 5215 k.o. Samobor i to na betonski dio postavili metalne kuke te na žičani dio ograde pričvrstili trstiku i uže s kukama.

2. Nalaže se uspostava prijašnjeg posjedovnog stanja na nekretnini kčbr. 1167/1, kuća u Samoboru, Gornji kraj površine 597 m², upisane u zk. ul. 5215 k.o. Samobor koje je postojalo prije učinjenog čina smetanja posjeda i to na način da tuženici uklone metalne kuke i trstiku s predmetne ograde, sve u roku od 15 dana.

3. Zabranjuje se tuženicima svako takvo ili slično smetanje tužitelja na nekretnini označenoj pod točkom I. i II. ovog rješenja.

4. Nalaže se tuženicima da naknade tužitelju troškove ovog parničnog postupka sa zakonskim zateznim kamatama po stopi propisanoj čl. 29 Zakona o obveznim odnosima koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja, koja je

na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana. "

III.) Nalaže se tužitelju naknaditi I.-III. tuženicima parnični trošak u iznosu od 600,00 EUR sa zateznom kamatom tekućom od 29. svibnja 2026. do isplate po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem referentne kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi podnesenoj ovom sudu 19. srpnja 2024. protiv I.-III. tuženika i tijekom postupka tvrdi da su stranke vlasnici i posjednici susjednih nekretnina i to tužitelj k.č.br. 1167/1 kuća u Samoboru, Gornji Kraj površine 597 m², upisana u zk.ul. 5215 k.o. Samobor, a tuženik k.č.br. 1168/1 kuća broj 84, Samobor, Gornji Kraj i dvorište, kuća broj 84 u Samoboru, Gornji Kraj površine 80 m², dvorište površine 334 m², ukupne površine 414 m², upisana u zk.ul. 337 k.o. Samobor. Predmetne nekretnine dijeli ograda koja je dijelom betonska, dijelom žičana, a koja se nalazi na nekretnini tužitelja. Tuženici su smetali tužitelja u posjedu predmetne nekretnine na način da su na betonski dio ograde postavili metalne kuke i poštanski sandučić, a na žičani dio su pričvrstili trstiku i uže s kukama što je tužitelj saznao 20. lipnja 2024. Tuženici su se oglašili na dopis tužitelja od 24. lipnja 2024. kojim je pozvao tuženike na uklanjanje metalnih kuka, poštanskog sandučića i trstike. Tužitelj je sam uklonio uže s kukama i trstiku sa žičane ograde, nakon čega su tuženici 30. lipnja 2024. ponovno postavili trstiku na ogradu. Tom prilikom je intervenirala i policija na zahtjev tužitelja. Tuženici su opisanim činima samovlasno smetali tužitelja u njegovom posljednjem mirnom posjedu predmetne nekretnine pa predlaže sudu donijeti presudu kao u izreci.

2. Tuženici u odgovoru na tužbu ističu da je tužitelj posjednik nekretnine k.č.br. 1167/1 k.o. Samobor do ograde s desne strane svog posjeda. Tužitelj nije posjednik ničega preko te ograde. Ističu da je zabranjeno raspravljati o vlasništvu u posjedovnoj parnici. Tvrdi da je navedena ograda postavljena prije 20 godina sukladno dogovoru između tadašnjih vlasnika susjednih nekretnina Alojzija Juratovića i Roberta Hercega kojim su se isti dogovorili o pitanjima uređenja međe. Poštanski sandučić je postavljen prije 15 godina na betonskoj ogradi, a kuke su postavljene u ljeto 2023. Trstika ne smeta posjed tužitelja jer se nalazi na strani tuženika i ima funkciju zaštite privatnosti. Navedena trstika je i ranije bila postavljena. Tuženici stavljaju prigovor prekluzije jer je prošlo više od 30 dana, odnosno više od jedne godine od navodnog smetanja. Tužitelj nema pravo na posjedovnu zaštitu jer nikada nije bio u posjedu predmetnog dijela ograde. Predlažu odbiti tužbeni zahtjev uz naknadu parničnog troška.

3. Tijekom postupka sud je pročitao skicu izmjere (list 4-6), dopis tužitelja upućen tuženiku (list 7), izvadak iz zemljišne knjige (list 17,72), izvod iz katastarskog plana (list 18), prijepis posjedovnog lista (list 20), potvrda MUP-a (list 22), fotografije (list 22-26,37-38), prijavni list (list 44-68), utanačenje od 27. rujna 1994. (list 75-78,151-152), očevid na licu mjesta (list 91-93), vještačenjem po vještaku Branku Kolareku (list 102-106), izveden je dokaz saslušanjem svjedoka Nevena Bičanića, Severine Hadžije (list 123-125), stranaka (list 145-147), svjedoka Renate Brdarić, Štefana Lukića i Hrvoja Hercega (list 148-149).

4. Sud je uzeo u obzir dokumentaciju koja je dostavljena 11. svibnja 2026. budući da je riječ o ispravi na koju se tuženici pozivaju u podnesku prije zaključenja prethodnog postupka koja je uručena punomoćniku tužitelja na jednom od ročišta održanih pred ovih sudom. Obzirom da je riječ o dokazu kojeg su tuženici predložili prije zaključenja prethodnog postupka sud je isti prihvatio i uzeo u obzir.

5. Temeljem tako izvedenog dokaznog postupka, a cijeneći dokaze svaki za sebe i u njihovoj ukupnosti, sukladno članka 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91; 91/92; 112/99; 88/01; 117/03; 88/05; 2/07; 84/08; 123/08., 57/11., 148/11., 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22. i 155/23. – dalje ZPP) ovaj sud nalazi da je tužbeni zahtjev neosnovan.

6. Predmet spora je zahtjev tužitelja za pružanjem posjedovne zaštite nekretnine koju su tuženici smetali poduzimanjem određenih radnji na ogradi koja dijeli posjed između njihovih nekretnina.

7. Nije sporno da su stranke vlasnici i posjednici susjednih nekretnina koje dijeli ograda, dijelom betonska, dijelom žičana. Također, nije sporno da na strani ograde prema nekretnini tuženika postavljen poštanski sandučić i kuke na kojima je montirana nadstrešnicu za auto. Također, nije sporno da su tuženici sa svoje strane žičane ograde postavili trstiku radi zaštite od pogleda prema nekretnini tužitelja.

8. Sporno je da li je tužitelj posljednji mirni posjednik dijela nekretnine na kojem je tuženik poduzeo navedene radnje. Također, sporna je pravovremenost tužbe obzirom na tvrdnje tuženika da su opisane radnje poduzete mnogo ranije. Također, sporno je da li je takvim radnjama posjed tužitelja uznemiravan, odnosno oduzet.

9. Iz tijekom postupka izvedenih dokaza sud je utvrdio:

- da je tužitelj predmetnu k.č.br. 1167/1 k.o. Samobor u siječnju 2023. kupio od Petre Dubić, prijašnjeg vlasnika i posjednika predmetne nekretnine,
- da je u trenutku kupnje predmetna nekretnina bila zarasla i neodržavana jer nitko u njoj nije živio, niti ju koristio više godina,
- da je prodateljica, zastupana po suprugu Dejanu Dubiću, kod prodaje rekla tužitelju da se k.č.br. 1167/1 proteže do predmetne ograde, uključujući ogradu, iza koje počinju nekretnine tuženika, odnosno da se predmetna ograda u cijelosti nalazi na nekretnini koja je predmet prodaje,
- da je tužitelj u proljeće 2023. započeo s čišćenjem i raskrčivanjem predmetne parcele koja je bila zarasla u raslinju,
- da je preko betonske ograde bilo izraslo raslinje koje se protezalo uzduž cijele betonske ograde s obje strane (i sa strane tuženika),
- da su uz žičanu ogradu bili zasađeni čempresi koji su zaklanjali vidik prema parceli tuženika,
- da je zemljište tuženika bilo uređeno (pokošeno i čisto od raslinja),
- da se s desne strane betonske ograde nalazi betonirano parkiralište koje koriste tuženici, a sa desne strane žičane ograde se nalazi potravната površina koja predstavlja okućnicu nekretnine tuženika,
- da je 2005. između prednika tužitelja Alojza Juratovića (čiji nasljednik je Petra Dubić) i prednika tuženika Roberta Hercega Sklopljen Sporazum kojim je Juratović prepustio Hercegu dio nekretnine za prilaz u istu i parkiranje vozila,
- da se prije toga nekretnini tuženika prilazilo preko nekretnine tužitelja (na istoj je bio ulaz u obje nekretnine),
- da je Petra Dubić postavila i izgradila predmetnu ogradu koja postoji i danas,

- da su I. i II. tuženici bili u posjedu svojih nekretnina od 2000. kao najmoprimci, a od 2018. kao vlasnici iste,
- da je III. tuženik uselio u predmetnu nekretninu 2023. kao izvanbračni suprug II. tuženice,
- da tuženici posjeduju nekretninu do predmetne ograde, uključujući bočnu stranu ograde koja gleda prema njihovoj nekretnini,
- da je još Robert Herceg (prednik tuženika i prijašnji vlasnik) prije više godina na betonskom dijelu ograde postavio poštanski sandučić i kuku na koju je montiran lanac koji služi kao prepreka parkiranju na parkirno mjesto,
- da je III. tuženik, po dogovoru s ostalim tuženicima, u lipnju 2024. postavio metalne kuke na betonsku ogradu na koje je montirao nadstrešnicu za vozilu,
- da je prethodno nadstrešnica bila postavljena na drvenim kolcima koji se nalaze na gornjoj strani betonske ograde, a koju je III. tuženik maknuo nakon što je zamoljen od strane tužitelja,
- da su tuženici sa svoje strane nekretnine postavili trstiku na žičanu ogradu radi zaklanjanja vidika prema nekretnini tužitelja,
- da je vidik prethodno bio zaklonjen čempresima zasađenim na nekretnini tužitelja uz žičanu ogradu, koje je tužitelj uklonio u proljeće 2023.,
- da je tužitelj za radnje tuženika (postavljanje kuka i poštanskog sandučića na betonski dio ograde te postavljanje trstike na žičanu ogradu) saznao 20. lipnja 2024., nakon čega je pozvao tuženike na uklanjanje istih, što su tuženici odbili.

10. Sud je ocijenio vjerodostojnom dokumentaciju u spisu.

11. Sud je ocijenio istinitim iskaz tužitelja i svjedoka Renate Brdarić, Severine Hađije i Nevena Bičanića da je tužitelj preuzeo posjed predmetne nekretnine kupnjom iste od prijašnje vlasnice; da je smatrao da mu pripada posjed nekretnine uključujući čitavu ogradu jer je obaviješten od prodavateljice da se ograda nalazi na njegovom zemljištu; da je nekretnina bila zapuštena i obrasla raslinjem; da je tužitelj počistio raslinje koje se protezalo preko ograde na stranu tuženika; da je tom prilikom primijetio da je tuženik špagom vezao nadstrešnicu na drvene kolce koji su bili montirani na parapetu između lijeve i desne strane ograde; da je tužitelj zamolio III. tuženika da isto ukloni što je III. tuženik učinio; da je tužitelj u lipnju 2024. primijetio da su tuženici na desnoj bočnoj strani betonske ograde postavili kuke na koje su putem špage montirali nadstrešnicu za auto, a na žičanoj ogradi trstiku koja služi kao zaklon; da je tužitelj molio tužene da ogradu oslobode od stvari što su tuženici odbili. Njihov iskaz je sukladan iskazu II. i III. tuženika u dijelu da su u lipnju 2024. montirali kuke na betonsku ogradu i trstiku na žičanu ogradu, no razlikuje se u tom da li su te radnje poduzete samovlasno ili u okviru dotadašnjeg vršenja posjeda predmetne nekretnine i tog dijela ograde. Sud vjeruje II. tuženici koja navodi da je oduvijek na isti način izvršavala posjed nekretnine do ograde, uključujući bočni desni dio ograde koji gleda prema njenoj nekretnini. Tuženica ističe da ju u tome nikada nitko nije ograničavao te da je tek dolaskom tužitelja to pitanje postalo sporno. To potvrđuje i činjenica da je poštanski sandučić postavljen prije 15 godina na betonskoj ogradi od strane bivšeg vlasnika Roberta Hercega. Osim poštanskog sandučića na ogradi je od ranije montirana i kuka na kojoj se nalazi lanac koji služi kao prepreka parkiranja vozila na njenom parkirališnom mjestu. Što se tiče postavljanja trstike, ističe da je točno da su istu postavili u lipnju 2024. nakon što je tužitelj uklonio čemprese koji su zaklanjali vidik prema tužiteljevoj nekretnini. Međutim tvrdi da isto ni na koji način ne ograničava tužitelja u posjedovanju nekretnine jer je trstika postavljena s njene strane ograde. Sud je iskaz tuženika ocijenio uvjerljivim jer je logično da su tuženici vršili posjed svoje nekretnine na način kako to opisuju u iskazu budući da je uobičajeno da svaki susjed posjeduje ono što je s njegove strane ograde, uključujući ogradu, a posebno ako se

uzme u obzir da nekretninu tužitelja nitko nije godinama održavao, da je ista bila zarasla i da su tuženici bili primorani čistiti svoju parcelu što uključuje i održavanje raslinja oko ograde. Pritom tužitelj ne tvrdi da je od prijašnjih vlasnika dobio informaciju o stanju posjeda, već se isti tijekom čitave parnice poziva na vlasništvo, o čemu nije dozvoljeno raspravljati u posjedovnoj parnici. Što se tiče Utanačenja stranaka iz 2005. o kojem iskazuje II. tuženica i svjedok Hrvoje Herceg razvidno je da je prednik tužitelja prepustio dio današnje nekretnine predniku tuženih na lokaciji predmetnog parkirališta pa je logičan i uvjerljiv iskaz tuženih da su isti, znajući za tu činjenicu, vjerovali da je ta ograda postavljena na međi između nekretnina stranaka. Konačno, sud je iz iskaza tužitelja stekao dojam da tužitelj nije upoznat sa stanjem posjeda prije kupnje nekretnine jer nije sa sigurnošću znao da li je poštanski sandučić i lanac za vozila bio postavljen tamo od ranije. Sud vjeruje tužitelju da mu radnje tuženika ograničavaju u korištenju nekretnine utoliko što bi isti želio ukloniti ograde i zamijeniti iste novijim, ljepšim ogradama.

12. Sud nije cijenio nalaz i mišljenje vještaka budući da je isti vještačio okolnosti o kojima se ne raspravlja u posjedovnoj parnici (granice vlasništva nekretnina). Isto tako, nije cijenjena dokumentacija na okolnost granica između parcela jer je za posjed isključivo bitno faktično stanje.

13.1. Člankom 20. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima („Narodne novine“ broj: 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 37/00, 114/01, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 143/12, 152/14, 81/15 i 94/17- dalje: ZVDSP) da je propisano samovlast zabranjena; bez obzira na to kakav je posjed, nitko ga nema pravo samovlasno smetati, ako i smatra da ima jače pravo na posjed.(2) Tko posjedniku bez njegove volje oduzme posjed ili ga u posjedovanju uznemirava, samovlasno je smetao njegov posjed.(3) Ni osoba od koje je posjed pribavljen silom, potajno, odnosno prijevarom, ili zlouporabom povjerenja, ne smije samovlasno oduzeti taj posjed nakon što joj prestane pravo na zaštitu posjeda.

13.2. Članak 21. ZVDSP-a propisuje da koga drugi samovlasno smeta u posjedu, bilo da ga uznemirava u posjedu ili mu ga je oduzeo, ima pravo na zaštitu posjeda.(2) I posjednik koji je posjed stekao samovlasno ga oduzevši drugome silom, potajno ili zlouporabom povjerenja, ima pravo štititi svoj posjed; jedino ga nema pravo štititi od one osobe kojoj ga je bio samovlasno oduzeo, no smjet će to i protiv nje nakon što mu posjed postane miran.(3) Pravo na zaštitu posjeda prestaje protekom roka od trideset dana od dana kad je smetani saznao za čin smetanja i počinitelja, a najkasnije godinu dana od dana nastalog smetanja.(4) Pravo na zaštitu posjeda ostvaruje se u posebnom postupku pred sudom (postupak zbog smetanja posjeda) ili putem samopomoći. (5) Posjed koji je posjedniku bio oduzet, nije prestao niti je bio prekinut ako ga je posjednik služeći se svojim pravom na zaštitu posjeda ponovno uspostavio ili ishodio njegovu uspostavu.

13.3. Članak 22. ZVDSP-a propisuje da posjednik kojemu je posjed samovlasno smetan ovlašten je svoj posjed štititi putem suda, zahtijevajući da se utvrdi čin smetanja njegova posjeda, naredi uspostava posjedovnoga stanja kakvo je bilo u času smetanja, te zabrani takvo ili slično smetanje ubuduće.(2) Sud pruža ovu zaštitu posjeda u posebnom, hitnom postupku (postupku za smetanje posjeda), prema posljednjem stanju posjeda i nastalom smetanju, bez obzira na pravo na posjed, pravni temelj posjeda, poštenje posjednika, kao i bez obzira na to koliko bi smetanje posjeda bilo u kakvu društvenom, javnom ili sličnom interesu.(3) Pravo na poduzimanje posjedovnih čina smije se isticati i o njemu se smije raspravljati jedino u vezi s prigovorom da oduzimanje, odnosno smetanje posjeda nije bilo samovlasno.

13.4. Članak 24. ZVDSP-a propisuje da je svaki suposjednik ovlašten štiti suposjed putem suda od samovlasnoga smetanja treće osobe, a od drugih suposjednika jedino ako su ga potpuno isključili od dotadašnjega suposjeda ili su mu bitno ograničili dotadašnji način izvršavanja faktične vlasti. (2) Suposjednik nije ovlašten staviti zahtjev za zaštitu svoga suposjeda od smetanja koje je počinio njegov suposjednik ako bi za odlučivanje o tom zahtjevu bilo nužno raspravljati o njihovu pravnom odnosu.

14. U odnosu na pravovremenost tužbe valja reći da iz dokaznog postupka proizlazi da je tužba nepravovremena u odnosu na čin smetanja koji se odnosi na poštanski sandučić obzirom da je isti postavljen pred više godina, dok je Robert Herceg bio vlasnik predmetne nekretnine. Stoga je tužbu u tom dijelu valjalo odbaciti pa je riješeno kao pod točkom I. izreke. Tužitelj je pravovremeno zatražio posjedovnu zaštitu za postavljanje metalnih kuka na betonski dio ograde i trstike na žičane dio ograde budući da su te radnje poduzete u lipnju 2024., za što je tužitelj saznao 20. lipnja 2024. Tužbu je podnio 19. srpnja 2024., dakle unutar zakonskog roka od 30 dana.

15. Primjenjujući zakonske odredbe na činjenično stanje predmeta sud je zaključio da je predmetna ograda bila u suposjedu stranaka na način da je svaka strana vršila posjed sa bočne strane ograde. To proizlazi iz činjenice da se na betonskom dijelu ograde nalazio poštanski sandučić i da je bila montirana kuka za lanac za vozila te iz činjenice da su tuženici održavali svoje zemljište do žičane ograde uključujući raslinje uz ogradu. To proizlazi i iz negativne činjenice da tužitelj ne tvrdi da se faktična vlast njegovih prednika, pa i njegova faktična vlast protezala sa druge strane ograde gdje počinje nekretnina tuženih. Tužitelj svoje pravo na posjedovnu parnicu uglavnom temelji na tvrdnjama o vlasništvu nad dijelom nekretnine ispod ograde, što nije temelj za posjedovnu zaštitu, već eventualno za zaštitu od uznemiravanja (actio negatoria). Konačno, tvrdnja tužitelja da se uznemiravanje njegovog posjeda nekretnine sastoji u činjenici da zbog samovlasnih čini tuženih ne može zamijeniti ogradu, novom ogradom, ne predstavlja temelj za posjedovnu zaštitu jer opisanim radnjama tuženika nije onemogućen u dotadašnjem izvršavanju vlasti nad nekretninom budući da tužitelj i njegovi prednici nesporno nisu na taj način izvršavali vlast nad nekretninom ili ogradom. Riječ je o radnjama koje tužitelj želi i namjerava poduzeti u budućnosti pa ne mogu biti temelj za posjedovnu zaštitu koju sud pruža u hitnom postupku radi uznemiravanja ili oduzimanja posjedniku dotadanje faktične vlasti na stvari. Pritom je važno napomenuti da je kod smetanja suposjeda važno da se zaštita jednog suposjednika protiv drugog pruža samo kad ga potpuno isključi od dotadašnjega suposjeda ili su mu bitno ograničili dotadašnji način izvršavanja faktične vlasti što ovdje nije slučaj. Konačno, sud smatra da tužitelj nije uspostavio faktičnu vlast nad cijelom ogradom time što su tuženici, na njegov zahtjev, u ljeto 2023. uklonili nadstrešnicu koja je bila montirana putem špaga zavezanih na kolce na parapetu (gornjem dijelu ograde) jer je time tužitelj samo uspostavio vlast nad dijelom ograde koje tuženici nisu ranije koristili za potrebe svoje nekretnine. Tuženici su izvršavali vlast nad bočnim dijelom ograde nad kojim po logici stvari imaju posjed jer gleda prema njihovoj nekretnini.

16. Stoga tužitelju nije pružena posjedovna zaštita te je riješeno kao u izreci.

17. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbi članka 154. stavak 1, čl. 158. i članka 155. ZPP. Troškovi su odmjereni prema troškovniku stranke, a sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj 138/23), po kojima vrijednost jednog boda iznosi 2,00 EUR.

18. I.-III. tuženicima je za zastupanje po punomoćniku odvjetniku dosuđen trošak parničnog postupka u ukupnom iznosu od 600,00 EUR. Isti trošak se odnosi na jednokratnu nagradu za cijeli postupak u iznosu od 200 bodova (Tbr. 7/2 u vezi članka 2. stavak 1. ZPP-a), uvećano 20% za zastupanje više tuženika, sve uvećano za PDV.

19. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u izreci.

U Zagrebu, 29. svibnja 2026.

S u d a c :
Nives Grubišić Đogić

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ovog rješenja dopuštena je žalba u roku od 15 dana od dana primitka rješenja. Žalba se podnosi ovom sudu u tri istovjetna primjerka, a o žalbi odlučuje županijski sud.

DNA:

1. Pun. tužitelja
2. Pun. tuženika

Broj zapisa: **9-30888-c416c**

Kontrolni broj: **04418-9b3b1-a8970**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Novom Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.